

### 390. KÁROLYI MIHÁLY MOLNÁR ERIKHEZ

(Párizs, 1947. december 10.)

Fent hivatkozott szám alatt<sup>1</sup> jelentettem ama megbeszélés eredményét, mely – a Bibliothèque Nationale-ban rendezendő magyar kulturális kiállításra vonatkozóan Rieunier fotitkárrel folyt.<sup>2</sup> Említettem az általa jelzett legkorábbi lehetséges kiállítási dátumot és a valószínű költségeket a mai árak szerint. Megjegyeztem továbbá, hogy a vázolat még Julien Cain főigazgató megerősítését kívánják.

Cain főigazgatóval azóta lefolytatott értekezés kétségessé teszi a főtítkár által mondottak érvényét. Ő a Bibliothèque Nationale termeinek rendelkezésre bocsátása felől sem határozott elvi ígéretet nem tett, sem a Rieunier által megadott dátumot nem tudta megerősíteni.

A két beszélgetést kiértékelve az a benyomásom, hogy a jelenlegi helyzetben e téren határozott választ vagy olyan ígéretet, amely be is tartatik, nemigen kaphatunk. Ennek oka lehet az a személyes értelmezés is, amely a jelenlegi változások közepette az itteni hivatalos személyek egy részének magatartását ingadozóvá teszi. Úgy ítélem, hogy ilyen körülmények között jobb – abban az esetben, ha Miniszter Úr a kiállítás megrendezése mellett dönt – más, biztosabban megkapható kiállítási helyiségről gondoskodni.

MOL XIX-J-1-k 23. doboz 18/b (eredeti)

<sup>1</sup> L. e kötet 373. sz. levelét.

<sup>2</sup> Erős tanácsos, aki Szabó Zoltán érkezése előtt a kulturális ügyeket általában intézte, 1947. augusztus 26-án részletes feljegyzést készített „Magyar kulturális manifesztációk Franciaországban 1947-ben” címmel, amelyben mintegy összefoglalta a Károlyi érkezése előtt a követség által rendezett vagy támogatott kulturális eseményeket. (MOL XIX-J-1-k 23. doboz 18/b)

Szabó Zoltán kulturális attasé érkezése után néhány héttel, 1947. november 11-én, a szokásostól eltérő módon Molnár Erikhez írt informális levél kíséretében, a nála tett búcsúlátogatásán megbeszéltekre hivatkozva, 6 oldalas feljegyzésben foglalta össze a követség kulturális munkájának állását. A feljegyzést egyidejűleg megküldte Boldizsár Ivánnak és Ember Gyula osztálytanácsosnak, a minisztérium kulturális osztálya helyettes vezetőjének. Ennek lényege, hogy „Franciaországban szellemi vonatkozásban minden ajtó nyitva van”, de e lehetőség kihasználásához több pénz kell. A következő év legfontosabb feladatának a 48-as centenárium megünneplését tartja a Franciaországban élő magyar művészek, illetve hazai előadók bevonásával. Kottákat, hanglemezeket, művészeti albumokat és idegenforgalmi ismertető kiadványokat kér, mert magyar idegenforgalmi iroda hiányában az érdeklődők a követséghez fordulnak. (MOL XIX-J-1-k 23. doboz 18/b)

### 391. KÁROLYI MIHÁLY MOLNÁR ERIKHEZ

(Párizs, 1947. december 11.)

A franciaországi antidemokratikus magyarok körében még mindig állandó szóbeszéd tárgya Sulyok Dezső<sup>1</sup> párizsi látogatása. Az elterjedt hírek szerint Sulyok Dezső Ausztriából katonai vízum segítségével jutott el Párizsba, miután a francia civil hatóságok a Quai d'Orsay kívánságára a vízumot megtagadták. Sulyok a francia katonai hatóságok segítségével Párizsba érve azután megkezdte tárgyalásait, amelyek az elterjedt hírek szerint a Quai d'Orsay egyes személyiségeit is érintették. Sulyok Dezső tiszteletére Radvánszky Antal<sup>2</sup> adott estélyt, és ezen az estélyen a disszidens diplomaták úgyszólván teljes számban megjelentek. Információm szerint a fogadáson többek között jelen voltak: br. Doblhoff Lily, Binder Károly, Bobrik Arnó, Nyárády László, a volt ankarai katonai attaché, Hógye Mihály, Nemestóthy Dénes, továbbá Pejacsevich Géza, aki Madridból érkezett nemrég Párizsba.